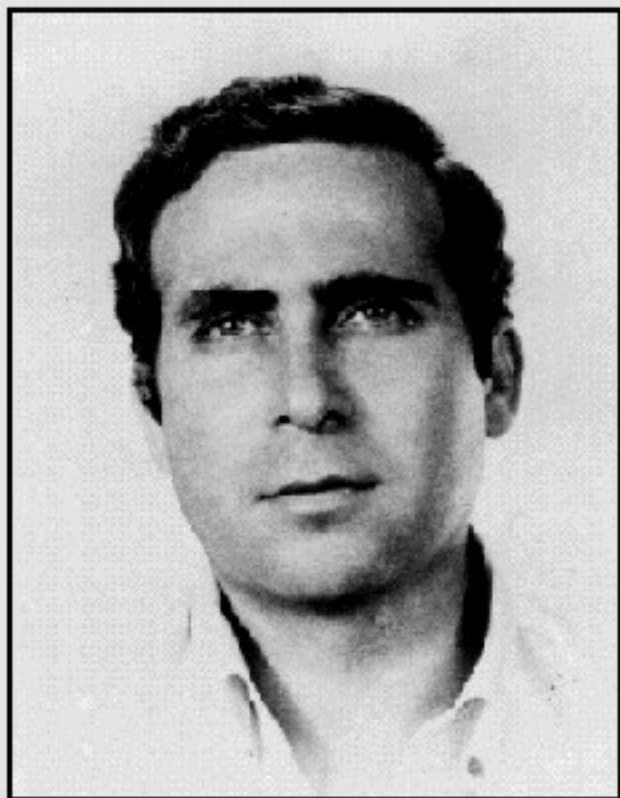

לזכרו של חלווה יואב ז"ל

חלווה יואב

ז"ל

דברים לזכרו של חליווה יואב ז"ל

אוגוסט 1995

יואב חליווה - 17 שנים למותו

17 שנים חלפו מאז הלך יואב לעולמו. הזמן לא עצר חלכת. אבל זמנתו. נצבת מולי כאילו זה קרה אתמול. בבוקרו של ה- 4 בספט' 78 החזקתי לבית החולים ברחילי באשקלון. 10 דקות לפני בואי נרם לבו. תם המאבק האישי הקשה של יואב. מחלתו הכריעה אותו.

יואב נולד בסבריה, 1936, כבן למשפחה המושרשת בארץ ישראל דורות. למד בבתי הספר היסודיים אליאנס ותחכמוני בסבריה ולאחר מכן בשנת 1954 סיים את בית הספר התיכון בגליל. עם סיום לימודיו עבד במחלקת המדידות הממשלתית וכן במשרד הפנים. בשנים 1956 - 1958 שרת בצה"ל והשתחרר בדרגת סמ"ר. עם שחרורו שב לעבודתו בלשכה לעליה ומרשם במשרד הפנים כעוזר למנהל המחלקה. ב- 1959 נשא את ניוס, ילידת קורסיקה, לאשה. נולדו להם שני בנים. רן (1959) ויעקב - יקי (1965). בנו של יקי נקרא יואב, דומה לו להפליא.

בשנת 1961 הצטרף יואב לשירות הבטחון. 6 שנים עבד במרחב הצפון בחיפה ובנובמבר 1967, הוצב למרחב עזה וסיני שזה מקרוב הוחל בהקמתו. יואב העביר את משפחתו מטבעון לאשקלון, שם התגורר עד מותו. יואב היה הדמות המרכזית ביחידה לסיכול הטרור בעזה. אני זוכר אותו יושב לידי ימים ולילות בסשרדנו בלב עזה וכחעב בזו אחר זו את פקודות המבצע לביצוע מעצרים של מחבלים, דואג לתאם את הכוחות והמשימות עם הצבא והמשטרה ודואג גם שלאנשיו יהיו סנדויצ'ים ותה חם בשופם מהמבצע. לא אחת יצא גם לשטח והשתתף אישית במבצעים.

זכרית, לזכרו של חלוצה יואב ז"ל

בינואר 1970 כשנפצעתי בקרב עם מחבלים ונעדרתי מספר שבועות נסל על עצמו את כל העומס הרב שנוצר. יחדיו נסענו בשיירות לעזה וממנה, יחדיו נתקלנו באש מחבלים, יחדיו סיימנו למשפחות הנפגעים שלנו. כעבור מספר שנים, כשהתגברנו על הסרוד המשתולל התמנה יואב לקצין ארגון של המרחב. בעבודה זו הפליא את כולנו בכושרו הארגוני, ביכולתו לנהל מרחם להשגת דיוור וציוד עבור אנשינו ומעל לכל בדאגה לפרט, לעובד הפשוט ובעיקר לעובדי המשק והתחזוקה שראו ביואב אבא וחבר. בשנותיו האחרונות קודם בתפקיד והתמנה עוזר לראש היחידה, ושוכ היה אלו שנים שנהייתי משירותיו. נסיון החיים, פקחותו, וכושר האבחנה שלו בין עיקר וספל, סיימו לכולנו להתגבר על העומס העצום בעבודה. יואב לא שקט לרגע, למדת שבשנותיו האחרונות נאלץ להתאשפז מעת לעת בבתי חולים במרכז הארץ ובאשקלון. באחד הימים הדהים אותי בבקשה להציבו לעבודת שדה. אמרתי לו: השתגעת? והוא השיב כדרכו: כן, אני משוגע. שנה לפני מותו עשינו מאמץ לשבצו לתפקיד בחו"ל, אך לא הספקנו. השנה האחרונה בחייו היתה קשה. ניסיתי להשפיע עליו להאיס את הקצב. הדופאים מסרו לנו על מצבו הקשה, אך כולם מתוך הכרות איתו המליצו לנו לאפשר לו להמשיך לעבוד. האיש הזה לא יחיה ללא עבודה ופעילות, נהגו לומר לנו. יחסי הקרבה שלנו לא מנעו מעת לעת חילוקי דעות ולעיתים גם טריבה קולנית, אבל תמיד בדרך מיוחדת במינה עקף יואב את המתח, בין אם הופיע למחרת עם בקבוק משקה לשתייה משותפת או שהפתיע בהזמנה לארוחת ערב נעימה שהכינה רעייתו המסורה, נינט. יואב ידע על טעמו, אך לא הרים ידיים ונלחם כארי עד הוכרע. אדם יקר, עובד חרוץ, אב ובעל נאמן לרעייתו ולילדיו, בן מסור להוריו ולאחיו, סמל לטופת של עובד ציבור, גאה על שהנורל הועיד אותו לעבוד בשיירות הבטחון של מדינת ישראל. לא אשכח את פניו באותו בקר ב- 4 בספט' 78 בבית החולים באשקלון, עיניו הירוקות יקדו עדיין כאילו חי האיש. תמו 42 שנות חיים צעירים. לגבי, תמו 10 שנות עבודה נפלאות עם יואב. נשקתי לו על מצחו וסייעתי לאיש הסגל לכסותו בסדין.

יהי זכרו ברוך.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

קווים לדמותו.

דברים לזכרו של בן דודי יואב חליוה ז"ל.

17 שנים חלפו מאז שהלכת לעולם האמת והלב עדיין דואב וממאן להאמין שאינך עוד עימנו.

בן 42 שנה היית כשהלכת מאתנו ולכל הדעות זה הוא גיל של אמצע הדרך בחייו הממוצעים של בן האדם.

בהיותך בגיל ילדות חלית ולאורך כל שנות חייך הקצרים התעלמת והדחקת הצידה את מחלתך, והתאמצת לתפקד בבתי הספר היסודיים והתיכוניים כאילו אינך חולה. אציין בהזדמנות זו כי בהגיעך לגיל גיוס ל-צ.ה.ל. עשית הכל

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

כדי להתגייס ולהגיע ליחידה המתאימה לכישורך למרות מצבך הבריאותי, עקשנותך הרבה ובהתמדתך הגעת לאן שרצית.

עקב המאמצים הכבירים שעשית אכן גוייסת ל- צ.ה.ל.

עברת טירונות כמו כל חייל ואח"כ שידחה במשטרה הצבאית וסיימת את כל מלוא תקופת השרות בצ.ה.ל. בהצלחה רבה וזאת הייתה גאוותך, חרף מצבך הבריאותי.

כשלב מאוחר יותר נישאת לאשתך והקמת משפחה לתפארת (2 בנים).

גולת הכותרת של חיילך היה בעבודתך הבטחונית שבה הגעת להישגים, מעמד ודרוג בכיר על אף מצב בריאותך הרופף.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

בכל מקום שהופעת קשה היה להתעלם מקיומך, בקומתך החמירה, ומה גם שהיית יפה חואר.

איש פשרות היית בחייך. תמיד היית איש צנוע והשתדלת להתרחק מהזרקורים ובהליכותייך הנעימות גילית מתינות רבה, אורך רוח והבנה לזולתך. רחב אופקים היית וזאת מעבר להשכלתך.

7 אחים יש לך אך את עיקר הקשר היה לי איתך, וזאת עקב תכונותייך האציליות והמיוחדות.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

זוכרני כי בשנות ה-50 עת התכוננו שנינו למבחני בגרות אקסטרניים נהגנו להשתמש בכדורים נגד שינה בלילות וכל זאת במגמה ברורה להצליח במבחנים ואתה עשית זאת בעקשנות מתמדת.

בשנים האחרונות עסקת בעבודתך הבטחונית באזור הדרום כך שהקשר בינינו נחלש במקצת, אך כאמור על אף מצבך הבריאותי הרופף שאותו הדחקת בכל כוחך הצלחת להגיע למעמד ודרוג בכיר, אך לצער כולנו המחלה הקשה הכריעתך ונפטדת מן העולם והשארתינו פעורי פה.

זיכרך לא ימוש מקרבנו לעולמים.

וחבל על זאכדין דלא משתכחין.

נזרי יוסף
טבריה
14.08.95

יהי זכרך ברוך לעד.

דברים לזכרו של יואב חלווה יואב ז"ל

דברים לזכרו של יואב חלווה במלאת 17 שנים למותו

לפני כ - 17 שנים נפרדנו ממך וכאילו היה זה אתמול. אתה חי בתוכנו, חקוק על לוח לבנו ודמותך לנגד עינינו. מספר ילדים ונכדים במשפחה נושאים את שמך ומזכירים לנו, בכל יום בכל שעה, באותו רגע קצר של קריאת שמם, את דמותך.

לעתים נדמה שחמשפט "רק הטובים תולכים" , נולד ביום שבו עברת לעולם שכולו טוב. אין לנו ספק, ולו חקל שבקלים, שדרכך לגן העדן היית סלולה ומרוצפת במעשיך האנושיים, בעזרתך לזולת ובצניעות לכתך.

יואב, כבן שני למשפחה שבת ששה בנים ובת אחת, משפחה ברוכת ילדים בלשון הסוציולוגים ולנבינו ברוכת ילדים במובן של נתברכה בילדים כמוך, בבית צנוע וממוצע בטבריה של שנות השלושים, התחילה ילדותך. ילדות שחיתה קצרה מכל ילדות שניתן לתנדיר. כבר בנייל חמש התחלת את מלחמת הקיום שלך, עת חלית בדלקת פרקים.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

אומץ ליבך ומתחושה שלהיות כמו כולם, גרמו למחלח לחמתיו בצד עוד 37 שנים, עד שבגיל 42 הכריעה אותוך, אך לא לפני ששתית מלוא כוס העזרת לזולת ואהבת האדם.

הבית בטבריה היה תדלק המניע לחינוך תעיוני שקבלת ולדרך חייך. גדלת כילד רגיל לכל דבר, בית ספר יסודי ואחר כך תיכון ולבסוף צה"ל, וכל זה, כשאתה בלב פנימה יודע, כי ככל שאתה מתבגר המחלח מתבגרת אתך.

מי שלא הכירך קודם, לא היה מזהה על פניך סימנים של עצבות.³ איש לא הבחין בענן האפור שליווח אותך ויצר בתוך חלב פנימה, מזג אוויר סגור וקבוע.

ההורים האוהבים, האחים התומכים ובעיקר האשה, שגם היא אגדה בפני עצמה, ולבסוף החברים הרבים, כל אלה היו סם המרץ והחלגל המניע את חייך הקצרים.

היית ילד יפה וגדלת כזה. בחור עם פנים בהירות המביעות רוח אהבה וטוב לב, עם שיער בחיר ועיניים ירוקות. כל מי שחביט אל עומק הירוק פנימה יכול היה לזהות עצבות זעירה, מבושת ומוסוות, טמונה עמוק עמוק בפנים. דמותך היפה הנשקפת וניבסת אלינו, סוחטת קריאות התפעלות ותנאה טחמביטים בה לראשונה, עד עצם היום הזה.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

לצה"ל התגייסת ככל בחור צעיר וטוב, בזמנים בהם היתה המדינה רק בת שש שנים. הצטרפת למשטרה הצבאית. סביר להניח שיכולת לחימנע מגיוס אם רצית, הרי מצב בריאותך איפשר זאת ללא עוררין, אך לא אתה. תרמת חלקך בבנין המדינה וצה"ל. חלק משרותך במשטרה הצבאית היה במסגרת יחידת החקירות, דבר שתכשירך בעתיד לבוא לעבודה העיקרית בחייך, משרד הבטחון.

בתום שרותך הצבאי, שנסתיים כחוק, בלי קיצורים ובלי חנחות, חזרת לאזרחות והחלת לעבוד במשרד הפנים. אך נראה שסוג זה של עבודה, שאין בו מספיק "אקשיין", כשפת החברים, לא עניין אותך במיוחד. נכון, שלהיות "עובד מדינה" מסוג זה, באותם ימים, היה כבוד גדול, עם חכנסה קבועה בצידה, אך לא אתה. אתה היית צריך משחו יותר מעניין יותר תורם.

אתה "פורש" מהאזרחות במשרד הפנים ומצטרף למשרד הבטחון.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

כאן מתחיל פרק חיים חדש, עלינו אין לנו, בני המשפחה, מספיק פרטים ונתונים לספר. החלק הזה של החיים, שמור בעיקר לחברים. לנו שמורים חרגעים תקטנים בהם ראינו אותך בעאתך ולעיתים בשובך, מחעבודה המסוימת הזו. יצאת בזמנים לא ומנים, בשעות לא שעות ובכל מזג אוויר. ידענו שאין טעם לשאול, ממילא לא נענה.

אך הצלחנו לחביון בניצוץ בעיניים. היו אלה רגעים של אושר עבורך. אחבת את צהעבודה ואת האנשים שבה. היו אלה מקורות אנרגיה נסתרים ובלתי מתכלים, ידענו שצהעבודה היא ציר חסבוב סביבו נסב מעגל חייך.

ובשעות המעטות שראינו אותך חוזר משם, עייף טרוד וחולה, עם אדמומיות בעיניים, גם אז גילינו את אותו ניצוץ האומר הניחו לעיפות, הניחו למחלה, תזמן קצר וחמלאכה מרובה.

באותם ימים ידענו בגדול, בקנה מידה של 1:100,000 היכן אתה, בנצרת, בחיפה או באשקלון, אך לא יותר מזה. כולנו תקווה שביום מן הימים, יותר לחברים שעדין עימנו, להתכנס ולספר יותר פרטים על הצבודה ועל האיש יואב בצבודה

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

אבל, על עשרים השנים הראשונות בחייך, שבחם היית ילד ואחר כך נער ובסוף עלם חמודות אנחנו יכולים לדבר ולספר.

במילה אחת ניתן לסכם את אותן שנים במחיצתך "מעניין". מעניין כי היית ילד מאוד חכם ונבון. גם ללא חינוך פורמלי, היו ידיעותיך רבות. חבנת בכל נושא, ענית לכל שנשאלת וידעת לדבר גם כשלא נשאלת. היו בך רגישויות שנבעו מהלב פנימה. רגישויות למשפחה, לסביבה ולאנשים בכלל. היית מן סוג של "ידעני", כזה שמבין הכל ויודע הכל, אך לא מתנשא. מעולם לא הרגשנו חמלה כלפיך בשל מחלתך, כי לא נתת לה ביטוי. כבשת לעצמך מקום של כבוד בקרב האחים, מבלי לנגן על מתרי הרחמים העצמיים וכל זאת בשנינות, ביופי והעדינות שאפינו אותך.

כמו רובנו, סיימת בית ספר יסודי ואח"כ התחלת במאבק המשולש עבודה, לימודים, מחלה. לעיתים, נדמה היה לנו, שהצלע הקשה ביותר במשולש זה, הייתה המחלה. אך טעינו. המחלה, לא כל כך עינינה אותך. מה שחטריד אותך יותר מכל היה נושא חלימודים. הרגשת תחושה של החמצה, של אי ניצול הפוטנציאל שהיה גלום בך ושל חספק יריד. אנו, כצופים מחצד, ידענו להעריך עד כמה חספקך היה גדול. למרות הקשיים, למרות המחלה, הצלחת לחמשיך ללמוד. היום נולה לך שכל חידע שהיה לך, לנו נראה גדול אף בטרם חמרכת ללמוד.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

עוד קיץ, עוד סתיו, עוד חורף ועוד קיץ והעולם כמנתגו נוחג. אנחנו חתים כאן על פני האדמה ממשיכים את אשר ציווית לנו במותך. יש כבר נכדים הקרויים על שמך ובודאי ידבק בתם מעט מאבק הכוכבים שנשר ממך על עליות השמימה. הותרת אחריך זכרונות נעימים ומעשים שחלקם ידוע וחלקם עלום, בבואה מדויקת לדמותך שגם היא היתה חלקה גלוי חלקה עלום.

מי יתן ודרך חייך, מעשיך, נחישותך, צניעותך ואהבתך את חתים יהיו נר לרגלינו תצועדים כי במקום שבו דרכו רגליך שם חותוה השביל.

יהי זכרך ברוך.

אברהם

ב"ר חלווה יואב

יואב חלווה ז"ל

דברים על קברו

יואב, חבר לעבודה ויחיד יקר!

כאנו כולנו, לעיר הולדתך, כל אנשי היחידה, מרחבי סיני, מרצועת עזה, מאשקלון, מה"א, מחיפה ומירושלים, כדי להפוד ממך בדרכך האחרונה. גדול הצער וכבד הכאב על חיים צעירים שנגדעו באיבם. לא היו לנו אשליות לגבי מצב בריאותך, אך בראותנו אותך נאבק בגבורה במחלה המכרסמת בגופך, לא יכולנו ולא רצינו להאמין שהסוף כל כך קרוב.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

שש עשרה שנים עשינו יחד כעבודה משותפת, מחוכם 10 שנים ברצועה עזה. לעולם לא אשכח חקוטה זו בעזה כאשר שמשת לי יד ימיני. הכל עשית והכל סבב סביבך. כתבת מקורות-מבצע, קבלת דיווחים מהשדה, תאמת, ארגנת, הקלת על אנשי השדה העייפים וכך מעלת ימים ולילות במשך שנים. זוכר אני את עיניך הכחולות היוקדות, אדומות כדם מחוסר שינה, בז לעייפות ולסכנות, נהגת להפיג את המתח בבדיחות ובמשליך המפורסמים. עברנו יחד רבעים של שמחה והתרוממות רוח וגם רגעים רבים של עצבות. יחדיו הלכנו לסעוד אח נפגעינו ומשפחותיהם והמשכנו בדרך עד שגברנו על אויבים וצרים והבאנו רגיעה ושלווה לאזור עליו הופקדנו.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

בשנים האחרונות בגבור מחלח, הופקד יואב על התחום הסקטי - ארגוני. כאן בא לידי אמצע
בטוי כושרו הארגוני, אהבתו ליופי לנקיון ולדיסקנה, הוא הקים ושיפץ מתקנים לתמורת,
גדל וטפח דור חדש של עובדים מסורים. על כל אבן ביהודה הוטבע חותמו האישי של יואב,
אם הסכמנו או לא הסכמנו לגישחו בנושא מסוים, לעולם לא יכולנו להחלים ממנו, הוא נאבק
על דברים שהאמין בהם כדי להשיג את המטרה למען הכלל.

דברים, זכרו! חלילה יואב ז"ל

יום לפני מותו בקרהי אותו בפעם האחרונה. ליד מסחו פגשתי קצין צה"ל בכיר המוכר גם לי.
החברר לי שיואב בקש להזעיק את הקצין למיטחו כדי לבקש ממנו לתת השומה לב מיוחדת לחייל
צה"ל, מבני שכבות המצוקה, שעבד ביחידתנו כשוליה במוטך ויש לו קשיים בהסתגלות לחיי
הצבא. החייל בקר את יואב לפני כן ושפך לפניו את לבו ויואב הבטיח לו לטפל בדבר.
הבטיח, וכחרכו קיים, וכעודו מחובר למכשיר החמצן הסביר לקצין צה"ל שיש לעשות מכל כדי
להציל את הנער - חייל. אני רואה בארוע זה את צוואתו של יואב ואני אומר דברים אלו על
קברו גם כדי לפרוע לו חוב, כי לא הכל ידעו עד כמה פעל יואב למען הפרט ובעיקר לטען
הפרט המקומח; כמקורב אליו ראימי לא אחת איך פעל ללא לאור כדי לסייע לנזלת ובמיוחד
לחלשים ולמקופחים.

דברים לזכרו של חלווה יואב ז"ל

לנינט, ליקי, לדני, לאמא, לאחים, לאחות ולבני משפחותיהם, אין לנו ניחומים, אך אנו
מבטיחים לכם לזכור את יואב כחבר נאמן ומסור וכאחד מכוני ומקימי היחידה שלנו לתפארת.
יהי זכרו ברוך.

נחמן.